

Ustawa o podatku od słodkich napojów

§ 1. Przedmiot opodatkowania

(1) Przepisy niniejszej ustawy mają zastosowanie do słodkich napojów.

(2) Do celów niniejszej ustawy środek spożywczy przeznaczony do spożycia w postaci płynnej lub preparat do jego przygotowania (np. w postaci syropu, granulek lub proszku) zawiera co najmniej 5 gramów cukru lub substancji słodzących na 100 ml napoju.

(3) Cukry oznaczają cukry w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18–63).

(4) Substancja słodząca oznacza substancję słodzącą wymienioną w tabeli 2 w części B załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16–33) i stosowaną do celów technologicznych wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia.

(5) Niniejsza ustawa nie ma zastosowania do:

- 1) alkoholu w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym od alkoholu, tytoniu, paliwa i energii elektrycznej;
- 2) produktów leczniczych w rozumieniu ustawy o produktach leczniczych;
- 3) wyrobu medycznego w rozumieniu ustawy o wyrobach medycznych;
- 4) suplementów diety, preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę do kontroli masy ciała w rozumieniu ustawy o żywności;
- 5) soku owocowego, soku owocowego z zagęszczonego soku, soku infuzowanego, zagęszczonego soku owocowego, soku owocowego w proszku, soku owocowego o obniżonej zawartości cukru z zagęszczonego soku, soku owocowego o obniżonej zawartości cukru z zagęszczonego soku, soku owocowego o obniżonej zawartości cukru i soku warzywnego bez dodatku cukru lub substancji słodzących;
- 6) mleka i przetworów mlecznych, o których mowa w części XVI załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

§ 2. Odstępstwa od obowiązku podatkowego

(1) Opodatkowaniu nie podlegają:

- 1) słodkie napoje stosowane do produkcji żywności, w tym innych słodkich napojów, produktów leczniczych, suplementów diety lub wyrobów medycznych;
- 2) słodkie napoje produkowane lokalnie w punkcie sprzedaży, niepakowane i przeznaczone do spożycia na miejscu;
- 3) słodkie napoje, które są transportowane lub usuwane z Estonii w ramach działalności handlowej lub zawodowej w celu wprowadzenia do obrotu, konsumpcji lub używania poza Estonią, z wyjątkiem słodkich napojów sprzedawanych na pokładzie samolotu lub statku eksploatowanych w celach handlowych podczas podróży między państwami członkowskimi;
- 4) słodkie napoje dostarczane pasażerowi i personelowi pokładowemu na pokładzie statku lub samolotu odbywającego rejsy międzynarodowe w celu spożycia na miejscu podczas podróży.

(2) Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, 3 i 4 sekcji 1 niniejszej sekcji, ma zastosowanie w przypadku, gdy użytkownik do celów objętych zwolnieniem nabywa towary bezpośrednio od producenta, importera lub innego nabywcy słodkich napojów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub sam jest importerm słodkich napojów, nabywcą z innego państwa członkowskiego lub producentem.

(3) Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do używania słodkiego napoju zwolnionego z podatku w tym samym celu, co podstawa do zastosowania zwolnienia, oraz, na wniosek organów podatkowych, do udowodnienia zamierzonego zastosowania tego słodkiego napoju.

§ 3. Pobór podatku

Podatek od słodkich napojów jest pobierany do budżetu państwa.

§ 4. Zobowiązanie podatkowe i podatnik

(1) Podatek od słodkich napojów jest uiszczany przez:

- 1) producenta słodkich napojów;
- 2) importera słodkich napojów;
- 3) nabywcę słodkich napojów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) użytkownika słodkiego napoju zwolnionego z podatku, który używa słodkiego napoju zwolnionego z podatku w ramach działalności gospodarczej, której zwolnienie nie jest przyznane na podstawie niniejszej ustawy;
- 5) osobę posiadającą słodki napój pochodzący od niezidentyfikowanego dostawcy, z naruszeniem obowiązku określonego w sekcji 9 niniejszej ustawy.

(2) Przywóz słodkiego napoju oznacza dopuszczenie do swobodnego obrotu słodkiego napoju w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1–101).

(3) Nabycie słodkich napojów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do celów niniejszej ustawy stanowi handlowy transfer słodkich napojów do Estonii z innego państwa członkowskiego.

(4) Producent słodkich napojów, ich importer i nabywca z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej podlega opodatkowaniu, gdy słodki napój zostanie udostępniony po raz pierwszy.

(5) Udostępnienie po raz pierwszy oznacza pierwszą dostawę słodkich napojów w rozumieniu sekcji 5 art. 2 ustawy o podatku od wartości dodanej w celu ich dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania w Estonii, dostawę do punktu sprzedaży lub konsumpcji własnej.

(6) Punkt sprzedaży oznacza miejsce, w którym przedsiębiorca bezpośrednio oferuje i sprzedaje konsumentom słodkie napoje w rozumieniu ustawy o ochronie konsumentów.

(7) Do celów niniejszej ustawy konsumpcja własna oznacza nieodpłatną dostawę przez podatnika słodkich napojów stanowiących część majątku jego przedsiębiorstwa, jak również nieodpłatne używanie przez samego podatnika słodkich napojów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa, przez pracownika, członka personelu lub członka organu zarządzającego lub kontrolnego do celów osobistych lub innych celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

(8) Do celów niniejszego ustępu osoba, o której mowa w ust. 4 sekcji 1 podlega opodatkowaniu z chwilą dostawy lub wprowadzenia do użytku słodkiego napoju zwolnionego z podatku do celów, które nie są zwolnione z podatku. W przypadku naruszenia obowiązku określonego w ust. 3 sekcji 2 zobowiązanie podatkowe powstaje w dniu popełnienia naruszenia lub, jeżeli nie można ustalić dnia popełnienia naruszenia, w dniu, w którym naruszenie zostało wykryte.

(9) Osoba, o której mowa w ust. 5 sekcji 1 niniejszego artykułu, podlega opodatkowaniu w dniu niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9 niniejszej ustawy, lub, jeżeli nie można ustalić dnia uchybienia, w dniu wykrycia naruszenia.

§ 5. Stawka podatku

(1) Stawka podatku stosowana do słodkich napojów zawierających co najmniej 5 gramów, ale nie więcej niż 8 gramów cukru na 100 mililitrów napoju wynosi 0,15 EUR za litr napoju.

(2) Słodkie napoje o zawartości cukru nie mniejszej niż 8 gramów na 100 ml podlegają opłacie w wysokości 0,45 EUR za litr napoju.

(3) Stawka podatku stosowana do słodkich napojów zawierających wyłącznie substancję słodzącą lub zawierających zarówno substancję słodzącą, jak i cukier oraz o zawartości cukru mniejszej niż 5 gramów cukru na 100 ml napoju wynosi 0,15 EUR za litr napoju, niezależnie od zawartości substancji słodzącej.

(4) Stawka podatku stosowana do słodkich napojów zawierających zarówno substancję słodzącą, jak i cukier oraz zawierających co najmniej 5 gramów cukru, ale nie więcej niż 8 gramów cukru na 100 mililitrów napojów, wynosi 0,3 EUR za litr napoju.

(5) Stawka podatku stosowana do słodkich napojów zawierających zarówno substancję słodzącą, jak i cukier oraz zawierających co najmniej 8 gramów cukru na 100 mililitrów napojów wynosi 0,45 EUR za litr napoju.

(6) Słodki napój, który musi być rozcieńczony lub rozpuszczony w celu spożycia, jest opodatkowany od ilości napoju rozcieńczonego lub rozpuszczonego zgodnie z zaleceniami producenta oraz zawartości cukru i substancji słodzących. Jeżeli zalecenie dotyczące rozcieńczania lub rozpuszczania zostało przedstawione jako zakres, napój słodzony podlega opodatkowaniu zgodnie z najwyższą zawartością cukru lub substancji słodzącej w tym zakresie. W przypadku braku zalecenia dotyczącego rozcieńczania lub rozpuszczania tego rodzaju napój słodzony podlega opodatkowaniu przy założeniu, że zostanie on rozcieńczony lub rozpuszczony w stosunku 1:6.

§ 6. Pobieranie próbek w celu określenia zawartości cukru lub substancji słodzącej oraz podstawa do ustalenia podatku

(1) Organ podatkowy i celny może pobrać próbkę słodkich napojów w celu określenia zawartości cukru lub substancji słodzącej, w tym w punkcie sprzedaży, oraz w celu uzyskania opinii biegłego w celu ustalenia wysokości podatku, prawidłowości zapłaty podatków lub zapobieżenia wykroczeniu.

(2) Jeżeli wyniki analizowanej próbki wykazują, że zawartość cukru w słodkim napoju jest wyższa niż podana w księgach podatkowych lub zawiera substancję słodzącą, koszty analizy ponosi podatnik.

(3) Wniosek o pokrycie kosztów analizy podlega przepisom dotyczącym zapłaty kosztów ekspertyzy określonym w ustawie podatkowej.

(4) Przy określaniu zawartości cukru lub substancji słodzącej w słodkim napoju zgodnie z ust. 1 niniejszej sekcji kwotę zobowiązania podatkowego oblicza się na podstawie zawartości cukru lub substancji słodzącej wskazanej w pisemnym dokumencie zawierającym wyniki analizy oraz ilości produktów o tej samej nazwie partii lub, w przypadku braku takiej samej minimalnej daty wygaśnięcia lub przydatności do spożycia, udostępnionych po raz pierwszy w Estonii przez producenta, importera lub nabywcę z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

(5) Do celów niniejszej sekcji stosuje się granice tolerancji w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

§ 7. Okres podatkowy, deklaracja podatkowa i płatność

(1) Okres rozliczeniowy dla słodkich napojów wynosi miesiąc kalendarzowy.

(2) Podatnik jest obowiązany złożyć deklarację podatkową w urzędzie podatkowym i celnym oraz uiścić podatek od słodkich napojów najpóźniej dwudziestego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym.

(3) W deklaracji podatkowej podatnik przedstawia m.in. wykaz podmiotów, którym sprzedawali słodkie napoje zwolnione z podatku, ze wskazaniem ilości w podziale na te osoby.

(4) Dane dotyczące deklaracji podatkowej są przetwarzane w rejestrze podatników utworzonym zgodnie z sekcją 17 ust. 1 ustawy – Ordynacja podatkowa zgodnie z przepisami statutu rejestru podatników.

(5) Skład i sposób wypełniania danych szczegółowych w deklaracji podatkowej dotyczącej słodkich napojów określa rozporządzenie ministra właściwego w tej dziedzinie.

§ 8. Rachunkowość podatkowa

(1) W przypadku powstania zobowiązania podatkowego podatnik jest obowiązany obliczyć kwotę podatku należnego na podstawie zawartości cukru lub substancji słodzącej i zapłacić go w terminie określonym w sekcji 7 ust. 2 niniejszej ustawy.

(2) Kwotę podatku oblicza się na podstawie zawartości cukru i substancji słodzącej wskazanej w informacjach o żywności, o których mowa w art. 38 ustawy o żywności, w specyfikacjach technicznych żywności wymaganych na podstawie art. 24 ustawy o żywności, lub zawartości cukru i substancji słodzącej wynikającej z analiz.

(3) Podatnik jest obowiązany prowadzić ewidencję ilości słodkich napojów, w podziale na miesiące kalendarzowe, w sposób umożliwiający uzyskanie przeglądu ilości słodkich napojów wyprodukowanych, przywożonych, wywożonych, transportowanych z innych państw członkowskich Unii Europejskiej do Estonii i z Estonii do innych państw członkowskich Unii Europejskiej i przewożonych do innych państw członkowskich Unii Europejskiej, dostarczonych do punktu sprzedaży lub odebranych na własny użytek.

(4) Księgowość podatkowa musi wykazywać ilości słodkich napojów zaginionych lub zniszczonych przed powstaniem obowiązku podatkowego, które muszą zostać poświadczone na wniosek organów podatkowych.

(5) Informacje, które należy ujmować na rachunkach podatkowych, ustala się w drodze rozporządzenia ministra właściwego w tej dziedzinie.

§ 9. Dokument przewozowy dotyczący słodkich napojów

(1) Dostawom słodkich napojów w celu przechowywania lub zbytu, jak również dostawie do punktu sprzedaży towarzyszy dokument przewozowy.

(2) Dokument przewozowy musi umożliwiać identyfikację odbiorcy, sprzedawcy lub nadawcy oraz dokładną nazwę i ilość towarów.

(3) W przypadku otrzymania słodkiego napoju, w tym w punkcie sprzedaży, odbiorca musi sprawdzić, czy przedstawiono odpowiedni dokument przesyłania i czy towary są zgodne z informacjami zawartymi w dokumencie przewozowym.

(4) Dokument przewozowy dotyczący słodkich napojów przywożonych lub nabytych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest traktowany tak samo jak dokument poświadczający przemieszczanie towarów, jeżeli dokument ten spełnia warunki określone w ust. 2 niniejszej sekcji.

§ 10. Specjalne państwowe środki nadzoru

Aby sprawować nadzór państwowy określony w niniejszej ustawie, Urząd Podatkowy i Celný może zastosować szczególne środki nadzoru państwowego przewidziane w art. 30 i 49–52 ustawy o ochronie porządku publicznego na podstawie i zgodnie z procedurą określoną w ustawie o egzekwowaniu prawa.

§ 11. Ocena ex post skutków podatku od słodkich napojów

Ministerstwo Spraw Społecznych, we współpracy z Urzędem Podatkowym i Celnym oraz Instytutem Rozwoju Zdrowia, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2029 r. dokonuje analizy realizacji celu niniejszej ustawy i skutków jej wdrożenia oraz, w razie potrzeby, przedstawia propozycje zmiany ustawy.

§ 12. Zmiana ustawy podatkowej

Wprowadza się następujące zmiany do ustawy o podatkach:

1) Sekcja 3 ust. 2 zostaje uzupełniona klauzulą 10 w następujący sposób:

„10) podatek od słodkich napojów.”;

2) do sekcji 105 ust. 6 dodaje się następującą klauzulę 9¹:

„9¹) podatek od słodkich napojów;”.

§ 13. Wejście ustawy w życie

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Lauri Hussar
Przewodniczący Riigikogu

Tallinn, 2024 r.

Zainicjowana przez rząd Republiki w dniu 11 kwietnia 2024 r. nr 2-6/24-00591

W imieniu rządu Republiki

(podpisano cyfrowo)
Heili Tõnisson
Doradca rządu